

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

Pal. in d. c. r. §. hoc quoq. Et iniectione manuum omnium actum, & viam iudiciariam, ac quolibet aliam iudicis declarationem excludit, ut hñ in l. Tit. ff. de seruis export. in l. si quis super hoc ff. de contrah. empt. & plenè per doct. in d. l. 3. C. de pig. cū aliis, nā si pacto conuentum fuerit de ingrediēdo rē propria auctoritate, vel de iniiciendo manus, nulli dubiū, qd hoc in casu nec actus iudicis, nec alia declaratio requiritur, ut oēs volunt in d. l. 3. sed qñ res fuit prohibita alienari ultra iuris cōis prohibitionē, hæc prohibitio sapit manuum iniectionem, ut supra, itē licitum est uti propria auctoritate, ut dictū est, ergo aliqua iudicis declaratio necessaria non erit, sed iudex ipse ex post facto poterit cognoscere, an fuerimus in casu, quo vti propria auctoritate, & hac manu iniectione licitum fuerit: si namq; ex post facto cōstabit de prohibitione alienationis, & de fideicommissio, & rem fuisse contra prohibitionem alienatam, tunc confirmare debet ipsum ingrediēte in sua possessione, si uerò nec de prohibitione alienationis, nec de fideicommissio de alienatione apparebit, tūc talē ingressum auctoritate propria factum reuocabit, ut est de mēte doc. in d. l. 3. C. de pig. cū alijs. Nec aduersantur ea, quæ habētur in d. c. j. de homi. in 6. per Io. And. & alios: qm̄ procedunt in poena impōsita a iure ipso facto, quæ executioni non mādatur, nisi prius facta à iudice declaratione, ut declarat Alex. in d. l. si quis maior, & hic nō est casus noster, in quo nō agitur, utrum ipso iure quis poenā incurrerit, & illa possit exequi abq; iudicis declaratione sed sumus in casu, in quo licitum est vti propria auctoritate, manusq; iniicere, quo casu nec factū iudicis, nec alia declaratio requiritur, ut sape dictū est, nisi ex vrbānitate, si placuerit illi, qui p̄tē ingrediēdi habet d. l. 3. l. j. & 2. & l. Tit. ff. de seruis export. vnde ex diuersis nō est faciendā illatio l. Papinia. exuli. ff. de min. l. inter stipulante §. sacra verbi. sed hæc dissimilia ff. de verb. obli. & c. per venerabilem qui fil. sint legit. Ex præmissis itaq; cōcludo Lactatiū potuisse, præsertim vacante rei possessione, illā p̄pria auctoritate ingredi, & possessionē apprehendere. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Testator potest grauato remittere cautionem legatorum.
- 2 Sed tunc grauatus ob dilapidationem tenetur restituere.
- 3 Pater ob dilapidationem bonorum filij tenetur illa statim, & pleno iure filio restituere.
- 4 Lis nulla inter patrem, & filium esse potest.
- 5 Filius in iudicio abque licentia patris esse non potest, nisi in quibusdam casibus.
- 6 L. si ff. ut lega. nom. caue. } de claratur.
- 7 Imperator ff. ad Trebel. }
- 7 Exempla non restringunt regulam, quin casus similes, eadēq; vel maiorem rationem habentes includantur.
- 8 Fideicommissi ius nō posse cedi, quomodo intelligatur remissio.
- 9 In restōne fideicommissi faciēda ob dilapidationē, siue deteriorationē satis est cōstare de dilapidatione, vel deterioratione in totū, vel pro parte, & qd grauatus sit in actu dilapidationis.

E P I T O M E.

Grauatus restituere fideicommissum etiam extraneo, bona fideicommissio subiecta dilapidando, & deteriorando, ea ilico & de facto restituere cogi potest non aliter, ac si pater filio restituere rogatus esset.

CONSILIVM XCII.

VOAD primum dubiū, an extraneus rogatus per fideicommissum restituere alteri extraneo, si res fideicommissio subiectas

dilapidare coeperit, cogi possit de facto restituere, sicut qñ pater rogatus fuit restituere filio, quamuis de mente Bar. in l. si ff. ut lega. nom. caue. videtur, qd non, attamen contrarium est verius, ut in terminis decidit Pau. Cast. in l. Imperator ff. ad Trebel. verba sunt hæc, sed quid in extraneo rogato restituendo, si testor cautionem legatorum remittit, facere potuit l. scire ut in post. leg. & ipse dilapidare bona, quō subuenietur fideicommissario, cautione pendente de hoc habes tex. in l. si ff. ut lega. nom. cau. nam nō compellitur cauere, postquam restituit d. l. si ff. sed compellitur restituere, & ibi videbatur in figui concludit extraneū ob dilapidationem tēneri restituere, sed non cauere, qñ cautio verita fuit, ego est, si nō foret verita, utiq; cauere tēneret, d. l. Imperator cū ibi not. Præterea si ob dilapidationē bonorū facta à patre de bonis filij statim, pleno iure faciendā est restō filio d. l. Imperator cōtra oēs iuris regulas, quarū una est, qd lis nulla pōt esse inter patrem, & filium l. si nulla ff. de iud. l. actio ff. de ac. & obli. alia, qd filius in iudicio esse nequeat abq; licentia patris, nisi in quibusdam casibus l. si longum §. si de iud. l. filius ff. de act. & obli. & l. si ff. de necesse. C. de bon. quæ lib. & alia, qd filius in p̄tē cōstitutus habeat bona pleno iure, quæ nō acquirantur patri quoad proprietatē, nec quoad vsum fructū, ut in d. l. Imperator, iuncta l. placet cū ibi not. ff. de ac. hæc quoque magis hoc dicendum est in extraneo per fideicommissum grauato dilapidante bona restōni subiecta, ipse teneat illa fideicommissario restituere, quia ob hoc iuris regula non destruitur, & ideo à minoritate rōnis id, quod dñ in l. Imperator in persona patris grauati, dicendum est in quolibet extraneo grauato: & hoc expressè ultra Pau. Cast. uoluit Ale. ibi in §. col. qui rñdet allegatis à Bar. in d. l. si leg. no. cau. & ultra Alex. dico, qd ille tex. in d. l. si leg. emanauit ad decidēdū, an inter eas personas, inter quas poterat per remedium cautionis promissionē contingeret, qd testor prohibuisset præstationē cautionis, possit hæres grauatus, qui dolo bona restōni subiecta dilapidaret, cogi ad cauendū, nō obstat contraria testōris dispōne, ibiq; fuit determinatū, hæredem nō cogi cauere: & ad hoc solū decidēdū emanauit dispō d. l. si. quæ decisio cōuenit materiae tituli ut legatorū, & fideicommissorum nōne cauere menq; iuriscōsulti ibi nō fuit aliquid determinatū de restōne, uel non restōne faciendā ob dilapidationem, tū quia hoc materiae tituli nō cōueniebat arg. l. Imperator ff. de in diē adiec. sed materia tituli ad Trebellianū, ubi de restōne, uel nō restōne faciendā agit, & propterea in d. l. Imperator fuit determinatū, qd in casu, quo de iure non possit esse locus cautioni inter grauati, & fideicommissariū, uelut inter patrē & filiū, prout est de iure ff. de quo iure loquitur d. l. Imperator, tūc grauatus tēneret propter dilapidationē fideicommissum restituere, ut ibi dñ, & ex dispōne testōris sublata esset prouisio cautionis inter grauati, & fideicommissariū, si contingeret redem grauati dilapidare, quamuis non possit locus cautioni, d. l. si esset tñ locus alteri promissioni, qd cautū est, qd restō fieri deberet, per tex. in d. l. Imperator, cuius dispō, & rō debet ēt habere locum quolibet hærede grauato restituere alij, quā filio, sic extraneo ex identitate, immo ex maiori ratione per prædicta. Præterea in d. l. Imperator fuit præstū de patre, qui tenebat filijs restituere, quia maior de illo erat dubitatio pp repugnantiā multatū regulari iuris: & iō propter hoc nō debet fieri restōtio, quia cōprehendat casus habens eandē, uel maiorem rōnem, quia exēpla non restringunt regulam.

- 18 Subtilitate sensus, & scrupulositate tanta uti non debemus, ut defunctorum iudicia defraudentur.
- 19 Testator permittendo heredibus aliqua bona posse alienare pro debitis, videtur prohibuisse alienationem aliorum bonorum, & voluisse, quod alienata in legitimam, & Trebellianicam imputentur. Contra num. 21. & 26.
- 20 Testatoris voluntas interpretanda, ut sit conformis dispositioni iuris.
- 21 Filius heres, non obstante prohibitione alienationis facta per patrem potest impune aliqua bona usque ad legitimam suam alienare.
- 22 Fideicommissi bona quoad effectum imputandi in Trebellianicam possunt libere alienari, & heres grauatius alienando videtur eligere pro sua Trebellianica bona alienata.
- 23 Prohibitio alienationis bonorum ad praedictum substitutorum facta a testatore heredibus non includit alienationem bonorum usque ad legitimam, & Trebellianicam.
- 24 Alienandi potestatem habens a testatore habet illam liberam, & absolutam, & non ab aliqua iuris dispositione regulatam.
- 25 Alienata ex mente, & concessione testatoris non sunt in legitimam, nec in Trebellianicam imputanda, sed solum alienata ex permissione legis.
- 27 Prohibitus alienare potest respectu legitimae, & Trebellianicae heredem extraneum sibi in testamento suo recte instituire.
- 28 Prohibitus simpliciter, & indefinitum alienare, & non in certas personas, non intelligitur prohibitus heredem sibi vniuersaliter instituire, aut aliter permittere, quod bona ad heredes ab intestato perueniant.
- 29 Prohibitus alienare ita, ne res extra familiam exeant, non prohibetur instituire sibi heredem illum, qui ab intestato sibi succedere possit, ac etiam extraneum num. 30.
- 31 Fideicommissum, seu legatum de particulari, non aut vniuersale, si portio hereditatis fuit legata, & legatarius illam restituere grauatius, & Trebellianica non deducit. Contra num. 36. & 53.
- 32 Idem, quando legantur, seu per fideicom. relinquuntur res singulares, & bona certi loci: quod declaratur num. 44.
- 33 Legatum partis bonorum dicitur esse particulare.
- 34 Insto de reb. certi loci, alio vniuersaliter heredem instituto, non dicitur vniuersaliter, sed in re certa facta: quod declarat num. 48.
- 35 Fideicommissum vniuersale non est, sed particulare, si heres fuit grauatius restituere alteri res, quas habet in certa regione, vel hereditatem Titij: vel quam habet testator in tali loco sibi delatam: quod declaratur num. 44.
- 36 Fideicommissum vniuersale dicitur, quando reliquitur pars hereditatis, at particulare, quando pars bonorum, & quare. Fideicommissum vniuersale quomodo cognoscatur, & num. 44.
- 37 Fideicom. vniuersale dicitur, quando legantur omnia bona.
- 38 Idem, quando non solum legantur omnia bona certi loci, sed et quando facta fuit substitutio in omnibus iuribus testatoris, & illa verba in omnibus iuribus quomodo intelligantur num. 39.
- 40 Diffinitio vniuersalis omnis dispositioni adiecta facit illam generalem, & vniuersalem.
- 41 Substitutio non habet locum nisi in ijs, in quibus loquitur, & semper in fideicom. dici potest, de hoc non loquitur substitutio.
- 42 Substitutio facta de omnibus iuribus non debet intelligi de iuribus certa regionis, & certi loci.
- 43 Quod iura, & actiones, quae reperiuntur in hereditate, seruant statum loci originis defuncti, non aut loci, in quo reperiuntur.
- 44 L. cogi. §. sed si quis miles. ff. ad Treb. declaratur usque ad num. 47.
- 45 Trebelliano senatusconsulto ad hoc, ut locus sit, quid requiratur.
- 46 Heres quando est grauatius de hereditate non testatoris, sed alterius, non est locus Trebelliano.
- 47 Fideicommissum dicitur particulare, quando heres fuit grauatius de hereditate, vel de bonis ipsius heredis.
- 49 Subrogatum sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur, per omnia, & cum omnibus qualitatibus suis.
- 50 Fideicommissum vniuersale importatur, quando quis ad cuncta bona vocatur, & in vim institutionis vniuersalis.
- 51 Relatio semper debet intelligi facta cum suis qualitatibus.
- 52 Fideicommissum esse vniuersale, etiam si bona certi loci sint expressa, ostenditur ex verbis testamenti.
- 54 Iuramentum habet vim, ut actus valeat omni meliori modo, quo fieri poterat, habetque vim omnium actuum specialium.